

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku (...) Elektrowni Spółki z o.o. w S.
przy uczestnictwie Polskich Sieci Elektroenergetycznych (...) S.A. w K.
o udzielenie zabezpieczenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 lipca 2010 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 4 lutego 2010 r.,
sygn. akt VI ACz (...),

**oddala zażalenie i zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania
kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł z tytułu kosztów postępowania zażaleniowego
przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z 4 lutego 2010 r. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy od postanowienia tego Sądu z 8 października 2009 r., którym uchylono zaskarżone postanowienie Sądu pierwszej instancji i odrzucono wniosek o udzielenie zabezpieczenia.

Wnioskodawca w zażaleniu na postanowienie z 4 lutego 2010 r. wniósł o jego uchylenie, a to celem nadania skardze kasacyjnej dalszego biegu procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny wydając zaskarżone postanowienie miał na względzie, że jeżeli chodzi o orzeczenia nie dotyczące istoty sprawy, to zgodnie z art. 398¹ § 1 oraz art. 519¹ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna przysługuje jedynie od postanowień sądu drugiej instancji w przedmiocie odrzucenia pozwu (względnie wniosku o wszczęcie postępowania nieprocesowego) albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie, a zatem nie przysługuje między innymi od postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia, w tym co do odrzucenia wniosku w tym względzie. Pogląd ten należy oczywiście podzielić, gdyż ma on oparcie w wykładni językowej przytoczonych wyżej przepisów i odpowiada utrwalonemu w tym zakresie orzecznictwu Sądu Najwyższego (zob. np. postanowienie Sąd Najwyższego z 28 czerwca 2001 r., I CZ 94/01, OSNC 2002, nr 3, poz. 34, oraz orzeczenia powołane w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).

Ze względu na to, że między stronami nie toczy się sprawa cywilna przed sądem powszechnym, lecz przed Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, należało odstąpić od przewidzianych w art. 745 k.p.c. reguł orzekania o kosztach postępowania zabezpieczającego i orzec o tych kosztach, jak w sentencji, a zatem stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹, 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.